

[K. B. Andersen.]

5,4 pct. kommer med anden baggrund. Vi kan vel nok sige, at det var ikke helt sådanne cifre, vi så for os, da vi i sin tid vedtog HF.

Det fremgår i øvrigt af Ib Juuls artikel, hvad jeg også synes det har interesse at nævne, at en løselig opgørelse viser, at den procentvise andel af forældre fra de lavere statusklasser er væsentlig højere her end til gymnasiet. Det har man dog altså allerede nået i første omgang, at man har fået brudt nogle, skal vi sige, af de sociale skranker for forberedelse til videre uddannelse ned.

Jeg vil gerne give tilslutning til de synspunkter, som ministeren i redegørelsen fremfører på dette punkt; de viser, at vi er enige i sigtet, og at ministeren har viljen til en administration helt på linje med det, jeg her har givet udtryk for, og jeg skal ikke lægge skjul på — forhåbentlig uden at det provokerer fru Ellen Strange Petersen for stærkt — at jeg specielt har glædet mig over ministerens bemærkninger om en udelt 9-årig skole som, om jeg så må sige, en god idé.

På den baggrund er det vel ikke unaturligt, at man efter at have set aviser til morgen spørger ministeren, om vi kan vente en godkendelse af de meget interessante forsøg, man nu lægger op til i Gladsaxe kommune med en virkelig konsekvent gennemført tilvalgsskole. Der er jo ingen tvivl om, at det, vi er på vej henimod, er gymnasiet som én af flere adgangsveje, et af mange ungdomstilbud, og derfor må vi i vores vurdering af disse ting også væk fra — og jeg beklager igen at måtte sige det, fordi vi i øvrigt arbejder så godt sammen med fru Ellen Strange Petersen i udvalget — den elevatorterminologi, som fru Ellen Strange Petersen benyttede sig af, da hun sagde her i HF-debatten for nylig, at HF skulle være en eksamen på niveau over realeksamen og et stykke under studentereksamen. Det er efter min mening udtryk for en statisk tankegang. Det er, som om man — jeg ved ikke, om formanden tillader, at jeg siger: med djævelens vold og magt — vil have det nye nøjagtigt placeret ind på sin plads i det bestående system. Men altså, det afgørende for mig på dette punkt er, at vi fastholder sigtet nedad, og jeg forstår, at ministeren er helt enig heri.

Det andet problem, vi skulle arbejde med, var spørgsmålet om at holde denne undervisning åben opad, og det er jo lige så afgørende for, om det eksperiment, der hedder HF, skal lykkes. Udgangspunktet må være, at dette ikke er en ringere vej og ikke er en bedre vej, men at det er en anden vej, og at vi derfor ikke skal måle den ud fra studentereksamen, sådan som fru Ellen Strange Petersen gjorde det i sit indlæg her den 25. april. Studentereksamen — uden at sige noget ondt om den i øvrigt — har jo dog ikke vist sig som den helt ideelle adgangsvej til de videregående uddannelser. Jeg synes nok, der kan findes erfaringer for, at det ikke er en så ideel adgangsvej til de videregående uddannelser, at vi har grund til at måle alt nyt i forhold til studentereksamen, fordi den nu har den stærke tradition bag sig. På dette punkt er ministerens redegørelse måske ikke helt tilfredsstillende, ikke fordi ministeren tager afstand fra denne tankegang, men fordi ministeren, synes jeg, måske har lagt for lidt vægt på HF's særlige arbejdsformer, på HF's særlige prøveformer, netop noget af det, som optog folketingsudvalget så vældig stærkt; jeg tror ikke, der var noget enkelt punkt, der blev drøftet mere i folketingsudvalget i sin tid. Det hedder bl. a. i folketingsudvalgets betænkning, at det afgørende må være, at det ved prøven dokumenteres, at de studerende er i stand til at vurdere et fagligt stof og arbejde selvstændigt dermed. Som følge heraf er det af største betydning, at man anvender prøveformer, der ud over at vurdere eksaminandens kundskaber i de enkelte fag også giver mulighed for at vurdere, om den for den videre uddannelse fornødne modenhed og selvstændighed er til stede. Og i studieplansudvalget — og der er i parentes bemærket grund til at sige tak til studieplansudvalget for dets fortræffelige arbejde — var man inde på det samme og sagde bl. a., at det, det gjaldt om, var, at eksaminanden fik mulighed for selvstændigt at behandle spørgsmålene, fik mulighed for at vise sine styrkeområder, mens eksaminator har en mere justerende funktion til sikring af en passende dybde og alsidighed. Hvis vi kunne komme ind på prøver af den karakter, ville de virke positivt tilbage på undervisning og arbejds-